

и раздавалъ са на народѣтъ, който считалъ сѣво едно зѣрно, което израсвало при храмѣтъ, за драгоцѣнна хамаллия на щастіеѣтъ *ib.* 253. (Ср. *подб. сл.* телличенъ, *ib.* 103. разгонка. Ч. 282.)

Аманетъ* (*emānet, s. a. Sâreté, dépôt*)—залоѣтъ, заложникъ: Али можишъ, синко, да ми одишъ, Да ми одишъ зета аманета М. 84. Я излези, Марко Кралевиѣ. Отъ сумъ пуцень отъ града Стамбола, Кетъ да амъ книга аманета. М. 146.

Аманетчи*—замѣститель. Кумъ да бидишъ деветъ села, И да карцашъ и да венчашъ. Акъ не можишъ самъ да одишъ, Пуци си аманетчи. М. 293.

Аманъ* (*aman, aman, s. a. 1. Sâreté. 2. Protection. 3. Sincérité. 4. Pardon, quartier*)—спасение! милость! пощала! Какъ междометіе, это турецкое слово, во всему въроятно, часто повторялось въ недошедшихъ, или незаписанныхъ юнакскихъ пѣсняхъ болгарскихъ. Какъ притѣтъ, не имѣющій опредѣленнаго значенія, оно сохранилось въ сѣдующемъ мѣстѣ былинъ М. 506 (Ср. В. 119): Тамо горе потъ я ор—отъ Изворъ вода извираше Студена аманъ студена. Шо одеше малко моме На вода, аманъ на вода Шо имаше цѣрни очи, Шо имаше бѣло лице На неа, аманъ на неа; Дай ми, боже, да сѣ ставамъ Со неа, аманъ со неа; Да целивамъ цѣрни очи Отъ неа, аманъ отъ неа; Да целивамъ бѣло лице Отъ неа, аманъ отъ неа. Подобный этому притѣтъ Сербской эпической поэзіи: „даворъ“ имѣлъ въроятно, въ древнѣйшей редакціи юнакскихъ пѣсней болѣе опредѣленное значеніе, чѣмъ въ тѣхъ, которыя записаны Вукомъ. Даворъ*! по-турецки (*daver, s. p. Surmont de Dieu*) означало: боже правосудный! Заслуживаетъ вниманія и то, что притѣтъ этотъ чаще встрѣчается въ древне-записанныхъ пѣсняхъ Кавказа и Боснии, чѣмъ въ сѣдовѣхъ.

Амбаръ* (*embar, ambar, s. a. Magasins, pl. de nibr. Mais ce mot est pris communément comme singulier, et signifie; 1. Grenier, magasin, fond de cale. Carène, pont, en parlant de vaisseau*)—амбаръ: Оганъ дадоѣтъ на три амбара жито. М. 55 Сумъ запалила деветъ амбари—бѣла ченица. *ib.* 234 Голаби се разрукале На твоѣ-те амбари *ib.* 481. Да собирамъ, моме, берикет-отъ, мило, Да напoлнамъ, моме, големъ амбари. *ib.* 566. Да му напoлна деветъ амбари. *ib.* 638. Петъ брата единъ амбаръ градиотъ?—Чорапъ-а Ч. 122. Чисти ясли, празни хамбаре. *ib.* 240.

Амберія* *оп. водки*. Куга мамъ умираще, Та на мени заржаче, Вечеръ вѣну да ни пѣж, А пѣжъ заранъ башъ ражѣ, Башъ ражѣ амберія Ч. 303.